

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1995,

annettu 21 päivänä marraskuuta 2019,

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tavaroiden etämyyntiä ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia koskevien säännösten osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä (EU) 2017/2455 ⁽⁴⁾, säädetään, että jos verovelvollinen mahdollistaa kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen ja todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin sisältyvien tavaroiden etämyynnin tai yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamat yhteisön sisäiset tavaroiden luovutukset muulle kuin verovelvolliselle henkilölle markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavan välineen kaltaisen sähköisen rajapinnan kautta, luovutuksen mahdollistavan verovelvollisen on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat. Koska kyseisessä direktiivissä yksi luovutus jaetaan kahteen osaan, on tarpeen määrittää, kumpaan osaan tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen liittyy, jotta tavaroiden luovutuspaikka voidaan määrittää asianmukaisesti. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että näiden kahden luovutuksen verotettava tapahtuma toteutuu samanaikaisesti.
- (2) Koska verovelvollinen, joka mahdollistaa tavaroiden luovutuksen sähköisen rajapinnan kautta muulle kuin verovelvolliselle henkilölle yhteisössä, voi voimassa olevien sääntöjen mukaisesti vähentää yhteisöön sijoittautumattomille luovuttajille maksetun arvonlisäveron, vaarana on, että kyseiset luovuttajat eivät välttämättä tilitä arvonlisäveroa veroviranomaisille. Tämän vaaran välttämiseksi olisi sähköisen rajapinnan kautta tavarat myyvän luovuttajan luovutus vapautettava arvonlisäverosta ja myönnettävä kyseiselle luovuttajalle oikeus vähentää se tuotantopanoksista maksettu arvonlisävero, jonka luovuttaja maksoi luovutettujen tavaroiden ostosta tai tuonnista. Tätä varten luovuttajan olisi aina oltava rekisteröitynä siinä jäsenvaltiossa, jossa hän on hankkinut tai johon hän on tuonut kyseiset tavarat.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. marraskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 15. toukokuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455, annettu 5 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (EUVL L 348, 29.12.2017, s. 7).

- (3) Lisäksi yhteisöön sijoittautumattomilla luovuttajilla, jotka käyttävät sähköistä rajapintaa tavaroiden myymiseen, saattaa olla varastoja useissa jäsenvaltioissa, ja ne saattavat yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin lisäksi luovuttaa tavaroita näistä varastoista saman jäsenvaltion hankkijoille. Tällä hetkellä tällaiset luovutukset eivät kuulu yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja koskevaan erityisjärjestelmään. Hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi olisi sallittava, että verovelvolliset, jotka mahdollistavat tavaroiden luovutuksen muille kuin verovelvollisille henkilöille yhteisössä sähköisen rajapinnan kautta ja joiden katsotaan itse vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat, voivat käyttää kyseistä erityisjärjestelmää ilmoittaakseen ja maksaakseen arvonlisäveron myös kyseisistä kotimaisista luovutuksista.
- (4) Jotta varmistettaisiin, että arvonlisäveron ja tuontitullin maksaminen tapahtuu johdonmukaisesti tavaroiden tuonnin yhteydessä, määrääjän tuonnin arvonlisäveron maksamiseksi tullille olisi oltava sama kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013⁽⁵⁾ 111 artiklassa säädetty tuontitullin maksamisen määräaika silloin, kun sovelletaan tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevia erityisjärjestelyjä.
- (5) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽⁶⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (6) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) Lisätään V osaston 1 luvun 2 jaksoon artikla seuraavasti:

”36 b artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan mukaisesti, tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen on katsottava liittyvän kyseisen verovelvollisen suorittamaan luovutukseen.”

- 2) Korvataan 66 a artikla seuraavasti:

”66 a artikla

Poiketen siitä, mitä 63, 64 ja 65 artiklassa säädetään, sellaisen verovelvollisen suorittaman tavaroiden luovutuksen, jonka katsotaan itse vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan mukaisesti, sekä kyseiselle verovelvolliselle suoritetun tavaroiden luovutuksen osalta verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy maksun hyväksymisajankohtana.”

- 3) Lisätään artikla seuraavasti:

”136 a artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta kyseisten tavaroiden luovutus kyseiselle verovelvolliselle.”

- 4) Korvataan 169 artiklan b alakohta seuraavasti:

”b) verovelvollisen 136 a, 138, 142 tai 144, 146–149, 151, 152, 153 tai 156 artiklan taikka 157 artiklan 1 kohdan b alakohdan tai 158–161 tai 164 artiklan mukaisesti verosta vapautettuihin liiketoimiin;”

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ EUVL L 369, 17.12.2011, s. 14.

- 5) Korvataan 204 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”jäsenvaltiot eivät saa kuitenkaan soveltaa toisessa alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa 358 a artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuun verovelvolliseen, joka on valinnut yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskevan erityisjärjestelmän soveltamisen.”

- 6) Korvataan 272 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) verovelvolliset, jotka eivät suorita mitään 20, 21, 22, 33, 36, 136 a, 138 ja 141 artiklassa tarkoitetuista liiketoimista;”

- 7) Korvataan XII osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”Muille kuin verovelvollisille palveluja suorittavien, tavaroiden etämyyntiä harjoittavien tai tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia suorittavien verovelvollisten erityisjärjestelmät”

- 8) Korvataan XII osaston 6 luvun 3 jakson otsikko seuraavasti:

”Yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä, sähköisten rajapintojen mahdollistamia jäsenvaltion sisäisiä tavaroiden luovutuksia ja muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä”

- 9) Korvataan 369 a artikla seuraavasti:

”369 a artikla

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan

- 1) ’kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomalla verovelvollisella’ verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka on yhteisössä tai jolla on siellä kiinteä toimipaikka, mutta jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole kulutusjäsenvaltion alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;
- 2) ’tunnistamisjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jonka alueella verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai, jos hänen liiketoimintansa kotipaikka ei ole yhteisössä, jäsenvaltiota, jossa hänellä on kiinteä toimipaikka.

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, mutta hänellä on useampi kuin yksi kiinteä toimipaikka yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa sijaitsee se kiinteä toimipaikka, jonka osalta verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan.

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa. Jos on useampi kuin yksi jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa, verovelvollisen on ilmoitettava, mikä kyseisistä jäsenvaltioista on tunnistamisjäsenvaltio. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan;

- 3) ’kulutusjäsenvaltiolla’ seuraavia:

- a) kun kyseessä on palvelujen suoritus, jäsenvaltiota, jossa suorituksen katsotaan tapahtuvan V osaston 3 luvun mukaisesti;
- b) kun kyseessä on yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti, jäsenvaltiota, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy;
- c) kun kyseessä on verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistama tavaroiden luovutus ja luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, kyseistä jäsenvaltiota.”

- 10) Korvataan 369 b artikla seuraavasti:

”369 b artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava seuraavien verovelvollisten käyttää tätä erityisjärjestelmää:

- a) yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä harjoittava verovelvollinen;

- b) tavaroiden luovutuksen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistava verovelvollinen, kun luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa;
- c) kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen, joka suorittaa palveluja muulle kuin verovelvolliselle.

Tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin asianomaisen verovelvollisen yhteisössä näin luovuttamiin tavaroihin tai suorittamiin palveluihin.”

11) Korvataan 369 e artiklan a alakohta seuraavasti:

- ”a) jos verovelvollinen ilmoittaa, ettei hän enää suorita tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden luovutuksia eikä palveluja;”

12) Korvataan 369 f artikla seuraavasti:

”369 f artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköinen arvonlisävero-ilmoitus kultakin kalenterivuosi- ja vuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden luovutuksia tai palveluja suoritettu. Arvonlisävero-ilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota ilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.”

13) korvataan 369 g artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1) Arvonlisävero-ilmoituksessa on oltava 369 d artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kutakin kulutusjäsenvaltiota, jossa arvonlisäveroa tulee maksettavaksi, koskeva arvonlisäveroton kokonaisarvo, sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä seuraavien verokauden aikana suoritettujen tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta:

- a) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;
- b) 14 a artiklan 2 kohdan mukaiset tavaroiden luovutukset, kun kyseisten tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa;
- c) palvelujen suoritukset.

Arvonlisävero-ilmoitukseen on myös merkittävä edellisiä verokausia koskevat muutokset tämän artiklan 4 kohdassa säädetyn mukaisesti.

2. Jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan muista jäsenvaltioista kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonlisävero-ilmoituksessa on kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, myös mainittava seuraavien tähän erityisjärjestelmään kuuluvien luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä:

- a) muu kuin verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti suorittama yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;
- b) verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti suorittamat yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti ja tavaroiden luovutukset, kun kyseisten tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa.

Edellä a alakohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisävero-ilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisävero-ilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion osalta, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on.

Arvonlisävero-ilmoituksessa on mainittava tässä kohdassa tarkoitettut tiedot kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna.

3. Jos tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suorittavalla verovelvollisella on tunnistamisjäsenvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi yksi tai useampi muu kiinteä toimipaikka, josta palveluja suoritetaan, arvonlisävero-ilmoituksessa on mainittava kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna myös tällaisten suoritusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on toimipaikka, sekä kyseisen toimipaikan yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.”

14) korvataan 369 z b artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2) Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 1 kohdassa tarkoitettu arvonlisävero on maksettava kuukausittain viimeistään tuontitullin maksamiseen sovellettavana maksun määräaikana.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2021.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä marraskuuta 2019.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
H. KOSONEN
